

Sygn. akt **XXVII Ca 2582/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Katarzyna Kondratowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B. i E. B.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.

z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt II C 2435/15

1. oddała apelację;

2. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz M. B.

i E. B. po 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSO Waldemar Beczek

Sygn. akt XXVII Ca 2582/16

UZASADNIENIE

M. B. i E. B. pozwem z 6 lipca 2015 r. skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. wnieśli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz kwoty 1200 Euro zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 8 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz o przyznanie zwrotu kosztów procesu wskazując, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia lotu nr LO 041 o 20 godzin i 34 minut zaplanowanego na dzień 21 września 2013 r. z lotniska C. na lotnisko w L.B. (...). Powodowie podnieśli, podstawa prawną ich roszczenia jest art. 1 ust. 1 pkt c) w zw. z art. 7 ust. 1 lit. a) Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strona powodowej na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia w związku z upływem

ponad roku od wystąpienia opóźnienia a złożeniem pozwu. Ponadto wskazał, iż do opóźnienia lotu doszło na skutek okoliczności, za które pozwana spółka nie odpowiada, gdyż w samolocie wykonującym przedmiotowy lot stwierdzono brak filtra paliwowego.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. wyrokiem z 30 listopada 2015 r. wydanym w sprawie II C 2435/15 zasądził od (...) S.A. na rzecz M. B. i E. B. kwoty po 600 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08 października 2013 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalił powództwo oraz zniósł wzajemnie koszty pomiędzy stronami.

Wyrok powyższy w całości zaskarżył pozwany zarzucając mu naruszenie:

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że na podstawie odesłania z art. 775 k.c. w związku z faktem uregulowania umowy przewozu lotniczego w przepisach ustawy - Prawo lotnicze, nie stosuje się przepisu art. 778 k.c.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje. Pozwany wniósł także o skierowanie przez Sąd II instancji na podstawie art. 390 k.p.c. pytania prawnego do Sądu Najwyższego w przedmiocie terminu przedawnienia roszczenia o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przed wszystkim wskazać należy, że zarzuty apelacji sprowadzały się do błędnego zdaniem skarżącego nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy zarzutu przedawnienia roszczenia poprzez przyjęcie, iż w kategorii spraw do jakiej zalicza się przedmiotowe roszczenie zastosowanie znajdują przepisy ogólne o przedawnieniu.

Sąd Okręgowy podkreśla, co trafnie wskazał Sąd I instancji, że co prawda stosownie do art. 778 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany, jednakże w myśl art. 775 k.c. przepisy tytułu XXV „umowa przewozu” stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że wykładania literalna przepisu art. 775 k.c. pozwala na stwierdzenie, iż wyłącza on zastosowanie uregulowań przewidzianych w Kodeksie cywilnym dotyczących umowy przewozu (w tym art. 778 k.c.), w każdej sytuacji, gdy przewóz w zakresie poszczególnych rodzajów transportu jest uregulowany odrębnymi przepisami.

Nie ulega wątpliwości, że stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz.U.2016.605 j.t.), do stosunków prawnych z zakresu lotnictwa cywilnego stosuje się przepisy Prawa lotniczego o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej. Zatem, zgodnie z art. 775 k.c. do tego rodzaju przewozu nie znajdują zastosowania przepisy z tytułu XXV Kodeksu cywilnego.

Z kolei, respektując pogląd wyrażony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie C - 139/11, wykluczający zastosowanie 2-letniego terminu przedawnienia przewidzianego jednolicie w art. 29 konwencji (...) i art. 35 konwencji montrealskiej do roszczeń wywodzonych art. 5 i 7 rozporządzenie (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r., co w ocenie Sądu Okręgowego dotyczy także odwołania do tych umów międzynarodowych z

poziomu wewnętrznego porządku prawnego na podstawie powołanego art. 3 ust. 1 pr. lot. i ogólnie art. 91 Konstytucji RP, a jednocześnie mając na uwadze wykluczenie zastosowania terminu przedawnienia określonego w art. 778 k.c. stwierdzić należy, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż zastosowanie do roszczeń objętych żądaniem pozwu znajdzie ogólny, 10-cio letni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c., który niewątpliwie nie został przekroczony.

Stwierdzając zatem prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego oraz bezzasadność apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji. W przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty te obejmowały jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powodów, którego wysokość ustalono w oparciu o § 2pkt 3 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

SSO Waldemar Beczek